

havde Del i denne Indstilling. Det er det; jeg paa Meningsfællers og egne Vegne herved vil nedlægge en højtidelig Protest imod; vi have ikke deltaget i denne Indstilling, simpelthen, fordi vi ikke vilde drive Politik, vi vilde ikke være Overministre. Det at afgøre, om denne Lov skulde forlænges eller ej, er absolut noget, som Kommissionen ikke kunde have med at gøre, noget, som ikke foreligger for Kommissionen, noget, som den intet Mandat har til at beskæftige sig med, det vilde vi altsaa ikke deltage i. Naar det alligevel er sket, er det sket for Kommissionens Formands Regning.

Der er ogsaa en anden, ganske vist mindre væsentlig Ting — der er mange Ting, som jeg gerne vilde omtale, men som jeg ikke skal opholde det høje Ting med, — men en anden Ting er der, som jeg ikke vil undlade at stoppe i Farten. Det er det Udtryk, som Formandens Redegørelse indeholder, idet den siger, at Kommissionen har arbejdet flittigt. Nu skal det være langt fra mig at sige, at Kommissionens Medlemmer og Kommissionens Formand fremfor alle ikke individuelt har arbejdet overordentlig flittigt, men det er et Faktum, at den ikke har holdt flere end det Antal Møder, som jeg nu skal give Oplysninger om efter Kommissionens Protokol, nemlig i Fjor Foraar efter Rigsdagssamlingens Slutning i Maj Maaned 8 Møder. I det sidste af dem vedtog Kommissionen saa — jeg nævner det, uagtet det ikke findes i Kommissionens Protokol — at træde sammen igen først i September for at arbejde indgaaende og flittigt for at faa Arbejdet fremmet saa meget som muligt til Rigsdagssamlingens Begyndelse. Ikke desto mindre fik vi i August Maaned Meddelelse fra Kommissionens Formand om, at der ikke vilde blive afholdt Møder i September. Grunden dertil kender jeg ikke. I afvigte Efteraar under Rigsdagssamlingen er der afholdt 21 Møder, og i Januar i dette Aar 6 Møder. Jeg overlader til Landstinget, og til hele Verden at bedømme, om det er et overordentlig flittigt Arbejde.

H. N. Hansen: Jeg skal ikke komme dybt ind paa det Angreb, som det ærede Medlem har rettet paa mig. Jeg kender det ærede Medlems Evne til at tænke ondt om andre og skal derfor ikke tage mig det nær, at han har søgt at fremstille det, som om jeg i forskellige Retninger har handlet urigtigt. Men jeg skal dog gøre to almindelige Bemærkninger. Den ene er

den, at naar det ærede Medlem nu søger at fremstille det, som om der ikke var arbejdet flittigt i Kommissionen, maatte han selv gøre den Undtagelse, at de enkelte Medlemmer havde arbejdet meget flittigt, og jeg skulde tro, at ikke et af Kommissionens andre Medlemmer vilde bestride, at der er udført et meget stort og flittigt Arbejde i denne Kommission. Skulde jeg, siden vi nu ere komne ind paa saadanne Personligheder, undtage nogen, er det mindst flittige Medlem det ærede Medlem, der nu satte sig. Han har atter og atter sagt: det Møde kan jeg ikke komme til eller: undskyld, at jeg i Dag gaar fra Kommissionen, og det ærede Medlem er mindst kaldet og mindst berettiget til at rette Angreb paa Kommissionen for Mangel paa Flid. En anden almindelig Bemærkning maa jeg ligeledes modsige. Det er den, det ærede Medlem drog frem, at vi skulde have bragt Politik ind i denne Sag, eller at vi i Kommissionen skulde have ladet os lede af politiske Hensyn. Det have vi ikke gjort. Jeg kan for mit Vedkommende sige med fuldkommen Bestemthed, at der hos mig ikke har været Spor af politisk Tanke. Der har været en Bestræbelse for at faa Tingene til at gaa ogsaa under de vanskelige Forhold, vi have haft i det sidste halve Aar, og jeg har ikke paa noget Punkt ladet mig standse af politiske Hensyn; mine Bestræbelser have netop gaaet ud paa at faa det mest mulige ud af Kommissionen. Enhver, der siger det modsatte, han taler usandt. Enhver, der har siddet i Kommissionen og har set, hvad jeg har gjort for at faa det til at gaa, burde udtale, at han maatte erkende, at der fra Formandens Side ikke er lagt Spor af politiske Bestræbelser ind i denne Sag. Jeg har, da Ministeren ytrede Ønske om, at vi skulde blive ved at arbejde for at faa Takstloven frem, gjort mit dertil, men Forhandlingerne gjorde, at vi ikke kunde komme videre. En Bebrejdelse i saa Henseende mod mig vilde være ganske uberettiget. Men det, som det ærede Medlem især vilde have frem, det var det, at der ikke i Kommissionen skulde have været Enstemmighed om eller Stemning for at faa Loven forlænget paa et Aar i Stedet for nu hurtigt at lave en Takstlov. Der maa jeg bestemt modsige det ærede Medlem. Der kan i Tiden mellem Begyndelsen af Oktober og den 15de Januar, da disse Ting skete, have været nogle Svingninger hos os alle, og som jeg for nylig nævnte, ogsaa hos mig, for at kunne gøre det muligt at blive fær-